

for arbejdskraftens overflytning fra erhvervsområder i tilbagegang til erhvervsområder, der ekspanderer.

Nødvendigheden af at kunne foretage omplaceringerne i takt med omstillingerne i virksomhederne tilsiger, at uddannelserne må stå åbne såvel for beskæftigede som for arbejdsløse, og at der i den udstrækning, uddannelsen udelukker deltagerne fra arbejdsindtægt i den pågældende periode, skabes grundlag for at yde nogen erstatning for det herved opståede indtægtstab.

Ikke mindst i en forsøgsperiode vil opgaverne mest effektivt og smidigt kunne løses derved, at det i det væsentligste bliver arbejdsmarkedets organisationer, der i fællesskab klarlægger karakteren og omfanget af de uddannelsesbehov, der opstår under den igangværende omstillingsproces, ligesom organisationerne bør have direkte ansvar for og afgørende indflydelse på indholdet af de enkelte uddannelsesplaner og medvirke aktivt ved disses gennemførelse i praksis.

På denne baggrund søger arbejdsministeriet fornøden bevilling til at tilrettelægge den omhandlede uddannelsesvirksomhed efter følgende retningslinjer:

1. Der tages sigte på at supplere deltagerens viden og færdighed inden for de pågældendes hidtidige arbejdsområde eller inden for et dermed nært beslægtet arbejdsområde, eventuelt at give en efteruddannelse inden for forskellige arbejdsdiscipliner.

2. Kurserne skal stå åbne for enhver, som har eller søger beskæftigelse inden for det pågældende arbejdsområde, som har gennemgået den grunduddannelse, den pågældende efteruddannelse slutter sig til, og som ikke kan opnå efteruddannelse inden for rammerne af loven om uddannelse af ikke-faglærte eller på tilsvarende vilkår.

3. Normalt bør kursus mindst være af 2 ugers varighed og højst af 4 ugers varighed, men muligheden for trinvis opbygning af kursusrækker må holdes åben; kursus må ikke være en integrerende del af en videregående uddannelse.

4. Der tillægges i væsentlig grad parterne på arbejdsmarkedet gennem deres organisationer ansvar for og indflydelse på kursernes indhold og tilrettelægning, herunder udpegning af egnede instruktører og mulige uddannelsesinstitutioner m. v.

5. Af hensyn til en effektiv udnyttelse af uddannelsesapparatet bør uddannelsen ikke på forhånd afgrænses til at skulle foregå på bestemt angivne institutioner. Som mulige uddannelsessteder kan nævnes de tekniske lærlingskoler, de teknologiske institutter, handelsskolerne og specialarbejderskolerne, men herudover kan det ikke udelukkes, at det kan blive nødvendigt at benytte uddannelsessteder, som lejes og indrettes til formålet, eller virksomheder, der råder over det fornødne apparatur.

6. Efteruddannelserne for faglærte m. v. gennemføres på økonomiske vilkår, der i det væsentligste svarer til den ordning, der er fastsat i loven om uddannelse af ikke-faglærte.

7. Arbejdsministeriet støtter sig ved behandling af andragender om tilskud til efteruddannelser til et snævert udvalg med repræsentanter for bl. a. finansministeriet, undervisningsministeriet og arbejdsministeriet.

Arbejdsministeriet regner med, at en ordning som den skitserede i det første par år i nogen grad må have forsøgets karakter, og at man først på grundlag af det i løbet af en forsøgsperiode indhentede erfaringsmateriale vil være i stand til at fremkomme med forslag til en mere permanent ordning.

Der må nødvendigvis knytte sig nogen usikkerhed til skønnet over den nødvendige bevilling for finansåret 1965-66. På grundlag af orienterende forhandlinger anslår arbejdsministeriet, at der i 1965-66 i hvert fald vil være behov for kursus med omkring 1.500 deltagere, og at de fornødne bevillinger hertil vil andrage omkring 3 mill. kr.

Med hensyn til specifikation af bevillingen bemærkes:

Ad 2.10.61. Tilskud til drift af uddannelseskursus og udarbejdelse af uddannelsesplaner.